

мой, думытъ на баща си, опази ги за сѣкога въ паметта си, за да живѣешъ богоугоденъ животъ. Поменувай сѣкога Бога, и внимавай да не съгрѣшишь прѣдъ него и да не прѣстѣлишь заповѣдитѣ му. Бжди милостивъ къмъ бѣднитѣ за да е милостивъ Богъ и къмъ тебе. Колкото можешъ бжди благодѣтеленъ и щедъръ. Ако много имашъ, много давай, ако ли малко, малко и давай, но вынжгы давай щедро, защото милостынята отърва чловѣкътъ отъ вѣчната мъка. Бѣгай отъ гордостта, и не я оставяй да са вмѣкне нито въ сърцето ти, нито въ думытъ ти. Което не щешъ да ти струва другий и ты не го струвай другиму. Когато нѣкой ти работи, тозъ часъ му давай заплатата. Вынжгы искай съвѣтъ отъ разумныйтъ, и не са събирай съ лошы хора. Когато умрж, погрѣби тѣлото ми. Почитай и гледай майка си, като помнишь колко трудъ е тя испытала, като та е носила въ утробата си; и когато тя испълни общыйтъ длъгъ, погрѣби я при мене въ сщыйтъ гробъ. (Ток. $\bar{д}$. 1—19.)

§. 141. *Товитъ еява на сына си, че е заелъ на Гаваила десеть таланты.*

Казвамъ ти още и туй, сыне мой, речи Товитъ на сына си. Азъ заехъ десеть таланты на Гаваила който живѣе въ Рага, градъ Мидійскый. — Тогази момъкътъ рече на баща си, ще направжъ каквото ми заповѣдашь, но не знажъ какъ да земнжъ онѣзи пары отъ Гаваила; защото нито той ма познава, нито азъ него, и нито пжтътъ за Мидія знажъ. — А баща му рече: Имамъ запись отъ Гаваила, като му го покажешъ той тозъ часъ ще ти заплати длъжнытъ пары, но вижъ да намѣришь вѣренъ чловѣкъ за да та доведе до тамъ. (Ток. $\bar{д}$. 20. — $\bar{с}$. 1—4.)